

TRƯỜNG ĐẠI HỌC LUẬT HÀ NỘI

BÀI DỰ THI
“ĐẠI SỨ VĂN HÓA ĐỌC NĂM 2020”

Tên bài dự thi: “Những món quà vô giá”

Họ và tên: Niêן Thị Kiều Vỹ

MSSV : 442332

Hà Nội, 2020

Câu 1: Viết về cuốn sách mà bạn cảm thấy yêu thích và ấn tượng nhất. Cuốn sách ấy đã thay đổi cuộc sống bạn như thế nào ?

Một ngày đông lạnh giá, ngồi bên cạnh ba, tôi rút từ trong cặp cuốn sách và đưa cho ba đọc, nhưng ba tôi thì chả mấy khi đọc sách cả. Không biết do đặc thù công việc hay là do sự mải mê lăn lộn với cuộc đời mà ba tôi lại dần mất đi thói quen đọc sách. Tôi bảo “Thế để con đọc cho ba nghe nhé”. Nhưng tôi mới đọc được một đoạn thì ba tôi đã ngủ rồi, có lẽ, lần truyền hóa chất này đã cướp đi mất khá nhiều sức khỏe của ba tôi.

Nhìn bìa sách “ **Hãy chăm sóc mẹ**”, rồi nhìn ba, tôi cũng không hiểu tại sao mình lại muốn đọc cho ba nghe câu chuyện này nữa, nó là một câu chuyện không mấy vui vẻ, một ngoại văn học được mệnh danh là “đọc để cảm nhận và để khóc”, có lẽ do tôi muốn ba yêu thương mẹ nhiều hơn. Thế nhưng, đối với tôi, cuốn sách như một món quà vô giá mà tôi may mắn có được, đã thức tỉnh tâm can chính mình và trở thành một châm ngôn sống xuyên suốt sau này.

“**Hãy chăm sóc mẹ**” là cuốn sách của nhà văn Hàn Quốc, Shin Kyung-Sook. Có thể nói, nhắc đến Hàn Quốc trong trí tưởng tượng của chúng ta vẫn luôn là một thế giới giải trí sôi động, đó là khu mua sắm, là văn hóa âm nhạc với những thần tượng khiến bao bạn trẻ hâm mộ, yêu thích... Khi ấy, tôi chưa từng đọc một tác phẩm văn học nào của tác giả Hàn Quốc cả và tôi đã hoài nghi đôi chút về sự thú vị và cách khai thác đề tài và truyền đạt liệu có sâu sắc. Nhưng cuốn sách đã vượt xa tưởng tượng ban đầu, cuốn sách lôi cuốn, hấp dẫn và cảm động đến trang sách cuối cùng. Theo chân những người con trong cuộc hành trình tìm kiếm mẹ, cùng những góc khuất của con tim về tình cảm mẫu tử thiêng liêng, tôi đã rơi nước mắt nhiều lần và thốt lên: “Ôi chao sao lại giống mẹ mình đến thế”.

Câu chuyện kể người mẹ bị lạc trong ga tàu Se-oul khi đang cùng chồng đi lên thành phố thăm các con của mình, họ đã trưởng thành và đang gây dựng sự nghiệp trên đó. Khi người mẹ bị lạc, những người con và chồng bà liền vội vàng đi tìm mọi thứ để làm tờ rơi và cung cấp thông tin tìm mẹ. Trong quá trình ấy, họ mới

phát hiện ra một điều, mẹ của họ xuất hiện ở mọi khung hình của cuộc sống nhưng lại tồn tại một cách mờ nhạt. Không một bức hình hay một miêu tả nào được cụ thể và chi tiết định hình lên con người mẹ cả. Hành trình tìm mẹ trở thành một cuộc tìm mẹ trong kí ức, càng tìm hiểu càng đẹp đẽ, càng đi sâu càng đau lòng.

Người mẹ hiện lên với những chi tiết vô cùng giản dị và thiết thực. Dù là một hình ảnh người mẹ khác về địa lí và văn hóa, nhưng dường như ở đó là một người mẹ tiêu biểu của mọi thời đại, một người mẹ hiện lên với sự hi sinh tần tảo, chịu đựng khó khăn gian khổ. Mẹ luôn đứng đằng sau chăm sóc cho con và lo cho chồng. Một người mẹ suy nghĩ mọi cách để có thể kiếm tiền, mà theo bà, cách hữu hiệu nhất đó là tiết kiệm và tiêu ít đi. Cho nên, bà cần kiệm với cả chính mình, khi mua bất kì thứ gì bà cũng nâng lên đặt xuống, suy nghĩ rất nhiều lần. Nhưng người mẹ ấy, khi mua sách cho con, bà lại không mặc cả đồng lầy một đồng, bà có thể chưa đi tàu điện ngầm bao giờ, chưa lên thành phố bao giờ, nhưng bà lại sẵn sàng bắt xe trong đêm giá rét để lên thành phố đưa sách cho con cho kịp giờ.

Thế nhưng, những người con của bà thì lại nghĩ rằng đó là điều hiển nhiên mà mẹ phải làm, là nhiệm vụ của mẹ đối với gia đình. Và mặc nhiên họ thờ ơ và đều không trân trọng sự hi sinh ấy. Chính người chồng, ông cũng luôn cho rằng bà như một cái cây cổ thụ, luôn đứng đó, và sẽ không bao giờ mất đi, trừ khi bị một cơn bão hay một người chủ chặt đi. Nhiều lần, bà có những nỗi lo mà theo những người con là mẹ già rồi, mẹ lạc hậu quá và họ rất nhiều khi vô tình có những hành

động cử chỉ và lời nói làm tổn thương người mẹ. Họ không thực sự để ý đến tâm tư nguyện vọng của bà, họ chỉ suy nghĩ cho bản thân mình.

Giờ đây khi mẹ lạc, khi một dự cảm không lành về mẹ, những người con ấy và cả người chồng, mới bắt đầu lo lắng và hối hận về những gì đã qua. Để rồi họ đặt ra hàng loạt giả thuyết nếu thời gian quay trở lại, chúng ta sẽ làm tất cả mọi thứ tốt đẹp nhất để bù đắp cho mẹ, để cảm ơn và xin lỗi mẹ. Liệu rằng sự ăn năn, hối lỗi ấy còn kịp chạy theo sự tàn khốc của thời gian và tuổi già của mẹ nữa không?

**"Có những khoảnh khắc người ta thường suy ngẫm sau khi có việc gì xảy ra,
nhất là sau khi có chuyện không may xảy ra.
Khoảnh khắc mà người đó nghĩ:
Lẽ ra mình không nên làm vậy."**

Thả mình trong guồng quay của cuộc sống đến lúc giật mình nhìn lại, có những điều tưởng chừng không bao giờ quên đã trôi vào dĩ vãng, có níu thế nào cũng không thắng nổi sự trôi chảy đến tàn nhẫn của thời gian. Và chúng ta quên, quên những điều đáng nhớ.

Những ngôn từ và mạch cảm xúc của câu chuyện như bóp nghẹt lấy tôi. Tôi nghĩ về cuộc sống của chúng ta hiện nay, nghĩ về những con người đang đua tranh nhau giành được chiếc cúp quán quân của sự thành công. Nhưng dường như, con người ta chẳng mấy khi dừng lại và tự hỏi: “Định nghĩa của thành công là gì ?” Và thành công ấy có thực sự đem lại hạnh phúc cho bản thân và những người thân yêu của mình? Trong kiếp nhân sinh ngắn ngủi, con người ta cứ ồn ào chạy tứ phương với hi vọng tìm được thành công và hạnh phúc, nhưng lại chẳng hề nhận ra, đôi khi, hạnh phúc là được trở về nhà sau những ngày giờ mệt mỏi, được ăn cơm mẹ nấu và lắng nghe câu chuyện của ba... Thành công là khi nấu cho mẹ bữa cơm còn hơi mặn, quét cho mẹ một chiếc sàn nhà còn chưa sạch lắm... Chúng ta, những

người trẻ, hầu như đều giống như những người con trong câu chuyện ấy. Chúng ta đều có những ước mơ, những hoài bão riêng, và chúng ta quyết tâm theo đuổi. Nhưng rồi chúng ta lại vô tình lãng quên đi dáng mẹ đang hao gầy đi từng ngày, bàn tay mẹ, vết chai sạn đang một dày hơn. Lí tưởng của sự vươn lên thật đẹp, tuy nhiên nó sẽ đẹp hơn khi được gắn với tình thương!

Một câu nói của người mẹ trong câu chuyện khiến tôi nhớ mãi không thôi: “Mẹ cũng có những ước mơ, mẹ cũng có những mong muốn, nhưng dù là việc giản đơn nhất, mẹ cũng không làm được, vì mẹ còn có gia đình, vì mẹ còn lo cho các con, hay đơn giản vì mẹ không muốn làm phiền các con.. Các con của mẹ bận lắm mà!”. Có thể mẹ của chúng ta không hoàn hảo, mẹ đã già và đã có phần lạc hậu. Nhưng mẹ là vậy, luôn hi sinh hết mực cho gia đình, trên đời này sẽ chẳng một ai khác thay thế được vị trí ấy của mẹ.

Ngày nay, nhiều người, khi trưởng thành rồi, đôi tay đã vững đôi chân đã bèn, con người ta lại vô tình để cho ba mẹ một mình ở dưới quê, hay ở nhà một mình sống những ngày tháng cuối đời trong cô đơn và tự chăm sóc. Khi đã vượt qua những khó khăn của cuộc đời và có được một cuộc sống với đủ tiện nghi và sự giàu sang như mình hằng mong ước, chúng ta lại quên đi rằng vật chất sẽ không còn giá trị gì so với tình thương và sự quan tâm đối với người cha, người mẹ.

Chẳng giáo điều thông điệp lộ liễu, Shin Kyung Sook khiến tôi mãi đắm chìm trong từng chi tiết đời thường được chọn lọc đắt giá. Từng mô tả nhỏ về mẹ chẳng

có chỗ thừa. Mẹ là mảnh ghép nhất nhạnh từ những điều tầm thường hàng ngày, từ bữa cơm, cái bánh, góc sân, hiên nhà,... Mẹ “được nhặt” trong câu nói, từng nụ cười, từng ý nghĩ vắn vơ... Những mảnh ghép nhỏ bé ấy, suốt cuộc đời gom thành mẹ vĩ đại, tạo thành người mẹ can trường, mạnh mẽ, bất chấp những xô đẩy cuộc đời, hoàn thành trách nhiệm cao cả- Người Mẹ. Lạc mẹ không chỉ mất đi chỗ dựa, mà còn mất đi nơi quay về, mất đi cái rễ gắn mình vào mạch sống.

Tôi đã từng trông mong vào một cái kết viên mãn, rằng người mẹ sẽ được tìm thấy, gia đình sẽ được đoàn tụ và hạnh phúc bên nhau. Nhưng khi đọc hết cuốn sách, tôi nhận ra, đã quá muộn để các thành viên trong gia đình bù đắp những tình thương và sự hi sinh vô hạn cho bà. Tất cả chỉ còn đọng lại “**Hãy chăm sóc mẹ**”.

Mặc dù đã lấy đi rất nhiều nước mắt và nỗi buồn của một cái kết không vui, nhưng tôi không hề oán trách tác giả, trái lại, tôi thực sự biết ơn một cách chân thành. Cuốn sách là một món quà vô giá đối với tôi, và cái kết truyện như là một tiếng chuông réo lên một hồi cảnh tỉnh, để tôi biết dừng lại sau những vội vã của tuổi trẻ, biết chững lại những lần vô tình quên đi lời yêu thương, để đến bên mẹ, trân trọng và ôm ghì lấy mẹ nói lời xin lỗi. Từ khi đọc cuốn sách ấy, bản thân tôi đã trở thành một người sống có ý nghĩa và có trách nhiệm hơn. Tôi ước, giá như mỗi chúng ta đều đọc cuốn sách ấy, đều thấu hiểu và yêu thương mẹ nhiều hơn thì có lẽ, gánh nặng của sứ mệnh làm mẹ sẽ được san sẻ và cuộc đời này, thật tốt đẹp biết bao nhiêu.

Hãy chăm sóc mẹ khi còn có mẹ ở bên, hãy chăm sóc mẹ vì cuộc đời là vô thường, hãy chăm sóc mẹ để mẹ được hạnh phúc hơn, và, hãy chăm sóc mẹ để cảm ơn bản thân vì đã không sống hoài sống phí,.. **Hãy chăm sóc mẹ!**

Câu 2: Nếu được chọn là đại sứ văn hóa đọc anh/ chị sẽ làm gì để khuyến khích mọi người đọc sách nhiều hơn?

Có ai đó đã từng nói rằng: “*Có hai cách để hạnh phúc. Một là dùng tiền mua những thứ có thể khiến bạn hạnh phúc. Hai là dùng tri thức để biết hạnh phúc với*

những gì mình đang có." Rõ ràng, đọc sách tuy không là cách duy nhất nhưng đọc sách là con đường nhanh nhất, hiệu quả nhất để con người ta tiếp thu được tri thức và làm giàu cho trí óc của mình.

Ngày nay, với sự phát triển như vũ bão của nền kinh tế công nghiệp hóa, hiện đại hóa, thói quen đọc sách và văn hóa đọc có tín hiệu ngày càng được cải thiện và nâng cao. Một vài con số đáng khen ngợi đó là số lượng sách được in ấn và phát hành nhiều hơn, chất lượng sách cũng được cải thiện đáng kể, số lượng người đọc sách cũng tăng lên rất nhiều. Mọi người hiểu một cách sâu sắc hơn về giá trị của sách – những người thầy vĩ đại. Có thể nói, sách đã trở thành một món ăn tinh thần không thể thiếu trong đời sống tâm hồn của mỗi người.

Tuy nhiên, bên cạnh những mặt tích cực ấy, thì vẫn luôn tồn tại những khuyết điểm của nền văn hóa đọc sách ở Việt Nam. Tỷ lệ người dân đọc sách mỗi năm có tăng, nhưng so với các nước phát triển khác, thì việc đọc sách vẫn còn nhiều hạn chế. Với sự xuất hiện của hàng loạt các ứng dụng điện tử như Youtube, báo điện tử, các trang mạng xã hội Facebook, Instagram,... đã hình thành xu hướng lười đọc sách, ngại đọc sách và sự “phai nhạt” thói quen đọc sách của công chúng hiện nay. Thay vì đọc những tác phẩm kinh điển, những sách làm giàu, sách Tự lực,... thì đọc giả, mà phần lớn là giới trẻ lại tiếp cận được nhiều hơn những tin rác, tin có tính kém nhân văn, thậm chí là ít giá trị. Đặc biệt, tỷ lệ đọc sách chủ yếu là ở thành thị, còn ở nông thôn, vùng sâu vùng xa, dường như là không có văn hóa đọc.

Giải pháp cho vấn đề này là gì? Nếu vinh dự được trở thành một Đại sứ văn hóa đọc, em mong rằng bản thân sẽ có những đóng góp tích cực cho nền văn hóa đọc của xã hội Việt Nam. Bản thân em có những giải pháp và kế hoạch cụ thể như sau:

Trước hết, truyền thông, báo chí tuyên truyền hiện nay phát triển rất mạnh và đương nhiên đó là một phương tiện hữu hiệu để tuyên truyền mọi người về hoạt động của văn hóa đọc. Chúng ta có thể dựa vào các kênh thông tin đó để giới thiệu sách đọc, tăng cường và triển khai, quảng bá, định hướng thu hút bạn đọc tới các sản phẩm sách có chất lượng cao từ nước ngoài vào trong nước. Đồng thời, truyền thông những ngày kỉ niệm văn hóa đọc sách được trang trọng hơn.

Thứ hai, các trang, ứng dụng đọc sách online nên được đầu tư chất lượng hơn và đưa tới tay người đọc nhiều hơn qua sự giới thiệu từ nhà trường, các buổi đưa tin ngắn trong mỗi bản tin. Đồng thời, tổ chức nhiều hơn các cuộc thi như tìm hiểu về sách, các phương pháp đọc sách hiệu quả và các cuộc thi viết lách, ở trong không chỉ nội bộ một cơ sở nhất định mà mang phạm vi rộng lớn toàn khu vực.

Thứ ba, chúng ta nên mở nhiều thư viện miễn phí hơn nữa để những đối tượng như là sinh viên học sinh có thể được tiếp cận nhiều hơn tới nền văn hóa đọc. Đặc biệt, hiện nay vấn đề môi trường và rác thải nhựa đang rất phức tạp, chúng ta có thể từ những thư viện miễn phí và tủ sách cộng đồng đó tổ chức các chương trình nhận đồ nhựa có thể tái chế được để đổi lấy sách. Như vậy, một công đôi việc, mỗi người vừa giúp bảo vệ môi trường vừa góp phần phát triển văn hóa đọc sách.

Thư viện miễn phí 66 Phố Chùa Láng

Thứ tư, mọi người vẫn thường nghĩ đọc sách giống như đọc những dòng trích dẫn trên mạng xã hội, chỉ cần đọc qua là con người ta đủ sự nhìn nhận về những vấn đề và nội dung chính, bởi vậy, ngay cả sự bắt đầu họ cũng chưa có nên sở thích đọc sách chưa hình thành. Hơn nữa văn hóa đọc là đọc để nghiên ngẫm và suy nghĩ, mà không đơn thuần là đọc một cách sáo rỗng. Một ý tưởng rất hữu ích, đó đưa thói quen đọc sách vào trong nền giáo dục, như cha ông vẫn thường nói “*dạy con từ thủa còn non*”, bởi vậy môi trường giáo dục cần tạo điều kiện thuận lợi cho sách được truyền tải và nhiều người biết đến, từ đó tạo thói quen đọc sách từ sớm hơn. Giáo viên có thể đưa ra một cuốn sách nào đó và giao cho học sinh lớp mình đọc, cuối tuần vào giờ sinh hoạt, giáo viên mời học sinh phát biểu cảm nhận của mình về cuốn sách mà đó.

Thứ năm, đối với nền văn hóa đọc còn rất hạn chế ở vùng núi, vùng sâu vùng xa, chúng ta cần nhiều hơn nữa sự đóng góp và xây dựng tủ sách cộng đồng. Hiện nay, có nhiều tủ sách cộng đồng được mở ra, tuy nhiên số lượng sách thường không được nhiều, nội dung những cuốn sách còn chưa được phong phú và đa dạng. Vì thế, để một nền văn hóa đọc được phát triển đều khắp mọi miền, chúng ta cần chung tay, góp sức tạo nên những tủ sách cộng đồng giá trị hơn nữa ở các địa phương còn thiếu thốn và đọc sách chưa được biết đến nhiều.

Tủ sách cộng đồng Trương Thi - Nam Định

Thứ sáu, nhà sản xuất cần trau chuốt hơn nội dung các cuốn sách, trình bày đẹp hơn để đảm bảo rằng, mỗi cuốn sách là một sản phẩm cốt lõi của trí

tuệ. Mỗi một sự sáng tạo và giá trị cao đẹp trong một cuốn sách, sẽ góp phần tạo nên sự yêu mến của độc giả đối với nhà văn, từ đó góp phần giúp nền văn hóa đọc được duy trì và phát triển hơn nữa. Thêm vào đó là tổ chức những ngày tặng sách cho người đọc, phân khúc khách hàng theo từng lứa tuổi để có thể nhiều người có cơ hội được tiếp xúc với sách hơn. Các nhà phát hành sách cần có nhiều hơn nữa những buổi ra mắt, giới thiệu sách trong các thư viện, các buổi hội thảo. Có như vậy, độc giả sẽ nắm bắt được những cuốn sách hay và phù hợp với thực tiễn để tìm đọc và nghiên cứu.

Cuối cùng, trong thời đại ngày nay, các câu lạc bộ tình nguyện, thiện nguyện của sinh viên, học sinh và các tổ chức từ thiện hoạt động vô cùng tích cực, việc khuyến khích các tổ chức này hướng đến việc cùng nhau đóng góp và xây dựng tủ sách miễn phí, cùng nhau tuyên truyền về văn hóa đọc sách. Đó không là một việc quá đổi khó khăn, nhưng lại mang lại những hoạt động bổ ích và phát triển nền văn hóa đọc của Việt Nam ngày càng phát triển và bền vững.

Suy cho cùng, trong bất cứ thời đại nào thì việc đọc sách và thiết lập một nền văn hóa đọc văn minh, phát triển là một vấn đề quan trọng và cần thiết. “*Đọc sách hay là chết*”. Đúng vậy, chúng ta sẽ ra sao, nếu như cứ mãi để những cuốn sách chứa đựng những tinh túy của thời đại mãi nằm im trên chiếc kệ gỗ và bị bụi bẩn bám chặt? Phải chăng là một cá thể mi miều mang tâm hồn héo úa? Hãy cầm cuốn sách lên để tận hưởng, để thả hồn và lắng nghe những câu chuyện, khám phá những tri thức, khám phá cuộc đời, để ta thấy rằng mình đã sống hạnh phúc và thật giàu có tới chừng nào!

Phụ lục:

Các hình ảnh được tìm kiếm và gộp nhật trên một số trang mạng Internet